MAAR HOE ZIT DAT DAN MET...?

Wordt studentenarbeid duurder?

Wanneer studenten en werkgevers normale sociale bijdragen betalen, stijgen de loonkosten. Het nettoloon blijft ongeveer gelijk door de werkbonus. Maar studenten bouwen dan wel sociale rechten op, die meetellen voor de berekening van hun pensioen. Bovendien vermijden we zo dat goedkope studentenarbeid reguliere jobs verdringt. Het flexibele karakter voor de inzet van studenten wijzigt niet, dus studenten kunnen nog steeds werken. Zo vermijden we concurrentie met werknemers op basis van loonkost.

Verdwijnen flexi-jobs?

Neen, we stellen niet voor om de flexi-jobs af te schaffen, maar om ze fiscaal en sociaal op dezelfde manier te behandelen als gewone arbeid. Flexibel werken blijft dus mogelijk, maar zonder oneerlijke concurrentie met reguliere werknemers en zonder verlies van inkomsten voor de sociale zekerheid.

Leidt dat allemaal niet tot minder werkgelegenheid?

Goedkopere arbeidsstatuten creëren niet noodzakelijk extra jobs, maar kunnen ook reguliere tewerkstelling vervangen. Door dezelfde bijdragen te vragen voor vergelijkbaar werk, vermijden we oneerlijke concurrentie en versterken we de financiering van de sociale zekerheid. Een logisch principe is dat zekerheid en flexibiliteit een financiële afruil hebben. Nu is flexibeler werk voor werkgevers goedkoper, waardoor ze winnen op de directe loonkost én ook op de loonkost door het minimaal inzetten van werknemers (geen feestdag, geen ziekte, ...). Zo ondermijnen we ons volledig model.

Een begroting waarin je **meetelt**

www.hetacv.be/alternatieven

ACV

EEN ANDER BELEID IS MOGELIJK

Ons land bevindt zich momenteel in een uitdagende periode als het over de begroting gaat. Er zijn maatregelen nodig. Maar er bestaan alternatieven voor de keuzes die de Arizona-regering maakt. Alternatieven waarin sociale rechtvaardigheid en een eerlijke verdeling van welvaart centraal staat, én waarin de belangen van werknemers niet uit het oog worden verloren.

In deze flyer lees je welke alternatieven het ACV naar voren schuift rond correcte statuten met correcte bijdragen voor iedereen.

EEN EINDE AAN ONNODIGE SUBSIDIES VOOR BEDRIJVEN — **€ 4,93 MILJARD**

\+

EEN EINDE AAN DE FISCALE KOTERIJ — **€ 15,18 MILJARD**

\+

EEN CORRECT STATUUT MET CORRECTE BIJDRAGEN VOOR IEDEREEN — **€ 2,19 MILJARD**

Reguliere bijdragen en rechten voor studentenarbeid	€ 0,75 miljard
Gelijke bijdragen voor dezelfde rechten voor zelfstandigen	€ 0,7 miljard
Reguliere bijdragen en belastingen voor flexi-jobs	€ 0,38 miljard
Vrije loonvorming	€ 0,36 miljard

\+

EEN BETERE INNING EN GEBRUIK VAN DE BESTAANDE BELASTINGEN — **€ 2,37 MILJARD**

\+

EERLIJKE BELASTINGEN — **€ 5,31 MILJARD**

\+

= MEER DAN 29 MILJARD AAN ALTERNATIEVEN!

ACV

Een begroting waarin je **meetelt**

EEN CORRECT STATUUT MET CORRECTE BIJDRAGEN VOOR IEDEREEN

REGULIERE BIJDRAGEN EN RECHTEN VOOR STUDENTENARBEID: 750 MILJOEN EURO

Wat is het? Studentenarbeid geniet van een bijzonder gunstig systeem van sociale bijdragen, waardoor studenten en werkgevers veel minder bijdragen betalen dan bij gewone arbeid. Daartegenover staat dat studenten tijdens die tewerkstelling nauwelijks sociale rechten opbouwen.

Waarom willen we dit veranderen? Goedkope studentenarbeid kan reguliere tewerkstelling verdringen en zorgt voor minder inkomsten voor de sociale zekerheid. Bovendien bouwen studenten ondanks hun prestaties geen rechten op voor bijvoorbeeld hun pensioen.

Wat is ons alternatief? Het ACV wil studentenarbeid onderwerpen aan de normale sociale bijdragen voor werknemers en werkgevers. In ruil moeten studenten naar verhouding van hun gewerkte periodes volwaardige sociale rechten kunnen opbouwen.

GELIJKE BIJDRAGEN VOOR DEZELFDE RECHTEN VOOR ZELFSTANDIGEN: 700 MILJOEN EURO

Wat is het? Zelfstandigen betalen sociale bijdragen volgens een systeem waarbij het bijdragepercentage daalt bij hogere inkomens en boven een bepaalde grens geen bijkomende bijdragen meer verschuldigd zijn. Tegelijk zijn hun sociale rechten, onder meer op het vlak van pensioenen, de afgelopen jaren dichter bij die van werknemers komen te liggen.

Waarom willen we dit veranderen? Het is moeilijk te verantwoorden dat zelfstandigen vergelijkbare sociale rechten opbouwen terwijl hun bijdragen, zeker bij hogere inkomens, proportioneel lager liggen. Dit vergroot de afhankelijkheid van alternatieve financiering en ondergraaft de solidariteit tussen beroepsgroepen.

Wat is ons alternatief? Het ACV wil voor zelfstandigen een uniform bijdragepercentage van 20,5% toepassen, zonder de huidige dalende percentages voor hogere inkomens. Zo dragen zelfstandigen met een hoger inkomen evenrediger bij aan de financiering van hun sociale bescherming.

2,19 MILJARD EURO

REGULIERE BIJDRAGEN EN BELASTINGEN VOOR FLEXI-JOBS: 380 MILJOEN EURO

Wat is het? Flexi-jobbers genieten een bijzonder gunstige fiscale en sociale behandeling waarbij ze geen persoonlijke sociale bijdragen of inkomstenbelasting betalen op hun flexiloon. Daardoor houden zij netto meer over dan reguliere werknemers die vergelijkbaar werk verrichten.

Waarom willen we dit veranderen? Het systeem creëert oneerlijke concurrentie tussen werknemers en kan reguliere jobs verdringen door fiscaal voordeligere arbeidsvormen. Tegelijk verliest de overheid belastinginkomsten en wordt de financiering van de sociale zekerheid verzwakt.

Wat is ons alternatief? Het ACV wil flexi-jobinkomsten onderwerpen aan de gewone werknemersbijdragen en inkomstenbelastingen. Zo zorgen we ervoor dat gelijk werk gelijk bijdraagt, ongeacht het arbeidsstatuut.

VRIJE LOONVORMING: 360 MILJOEN EURO

Wat is het? De Belgische loonnormwet beperkt de ruimte waarbinnen werkgevers en vakbonden collectief kunnen onderhandelen over reële loonsverhogingen. Daardoor kunnen werknemers niet altijd delen in de productiviteitswinsten van hun onderneming.

Waarom willen we dit veranderen? De strikte loonnorm belemmert vrije collectieve onderhandelingen en houdt de loonontwikkeling kunstmatig tegen. Lagere lonen betekenen bovendien minder belastinginkomsten en sociale bijdragen voor de overheid.

Wat is ons alternatief? Het ACV wil de loonnormwet hervormen zodat werknemers en werkgevers opnieuw vrij kunnen onderhandelen over loonsverhogingen. Zo kunnen werknemers eerlijker delen in de gecreëerde welvaart en versterken hogere lonen tegelijk de financiering van de sociale zekerheid.